

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Ranke Viljer

Citation: Wied, Gustav: "Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968", i Wied, Gustav: *Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied12val-shoot-idm140179870614544/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968

POVL. Mine faste Indtægter er blevet mindre ... Jeg er ikke længere ansat ved Skolen.

KAMMERHERREINDEN. Afskediget paa graat Papir?

POVL. Ja-e ...

KAMMERHERREINDEN. Og Fruen ...

POVL. Fruen, ja ...

KAMMERHERREINDEN. Hun har maaske ogsaa givet Dem Afsked!

POVL. Deres Naade véd det ...?

KAMMERHERREINDEN. Jeg véd det, ja ...! skønt Herren ikke har fundet Anledning til at underrette mig derom.

POVL. Jeg mente ... jeg ...

KAMMERHERREINDEN. Sig kun ligefrem, lille Ven, at De flovede Dem, fordi Deres gamle Madmoder dog endte med at taa Ret.

POVL (smilende). Ja ...

KAMMERHERREINDEN (om mod ham). Hør, kære Povl Abel, hvad er det dog for frygtelige Historier, man hører om Dem!

POVL. Historier ...

KAMMERHERREINDEN. Nu skal De jo igen have udgivet en forfærdelig Bog ... og som oven i Købet har bragt Dem i Konflikt med Politiet!

POVL. Jeg er dybt nedbøjet, Deres Naade ...

KAMMERHERREINDEN. De er Pokker, er De! De sætter naturligvis en Ære i Deres Skændsel ... Naa, men lad os nu ikke spille Tiden med at tale om *det*. Jeg er kommet herop for at snakke *fornuftigt* med Dem ... Sæt Dem her ved Siden af mig!

POVL (sætter sig).

KAMMERHERREINDEN. De har i mig, kære Povl Abel, en moderlig Veninde, der aldrig vil glemme Dem Deres Venskab for min stakkels Søn ...

POVL (kysser hendes Haand).

KAMMERHERREINDEN. Sig mig, kære Ven, nu da De atter er en fri Mand, kunde De saa ikke have Lyst til at slaa ind paa noget *sikkert*? Jeg har gode Forbindelser;

og det vilde være mig en Glæde at kunne gøre noget for Dem.

POVL. Det véd jeg, Deres Naade, og ...

KAMMERHERREINDEN. Hvad siger De for Eksempel om at blive Redaktør af „Den Konservative“? Pladsen bliver vakant nu til Januar ... Og jeg kan skaffe Dem den.

POVL (leende). Jamen, kære Fru Kammerherreinde, det er jo det Blad, der har skældt mig allerværst ud!

KAMMERHERREINDEN. Det holdt det nok op med, naar De blev Redaktør af det.

POVL. Og mine Bøger ...?

KAMMERHERREINDEN. Ja, dem maatte De naturligvis holde op med at skrive ... i alt Fald paa *den* Façon.

POVL (der nu ganske har glemt sine andre Gæster). Nej, nej, nej ... det kunde jeg aldrig indlade mig paa! ... Det er overordentlig smukt af Deres Naade, men ... Og i det hele taget tror jeg ikke, at jeg egnor mig for det „sikre“.

KAMMERHERREINDEN. Og hvorfor ikke!

POVL. Der er vist for meget Zigøjnerblod i mig ... Jeg løb min Vej inden otte Dage ... Deres Naade ser det jo med mit Ægteskab.

KAMMERHERREINDEN. Deres Kone var en sur Sjæl, min bedste Abel! Havde De lydt mit Raad og taget den muntre og livsglade unge Pige, jeg havde bestemt for Dem, og som ikke vilde have sagt Nej, véd De nok, saa var det nok gaet.

POVL (smilende). Ja, maaske, Deres Naade ...

KAMMERHERREINDEN. Naturligvis var det gaet! — Naa men det var Redaktørposten, vi talte om ... Det skal nu være saa „genialt“, dette med „Zigøjnerblod“! Men husk paa, kære Ven, at den Tid er for længst forbi, da der digtedes bedst paa Fedtebrød. Ethvert fornuftigt Menneske, selv om han er Digter, vil dog til syvende og sidst helst leve under ordnede og betryggede Forhold.

POVL. Nej!

KAMMERHERREINDEN. De siger Nej!

POVL (leende). Ja, jeg gør!

KAMMERHERREINDEN. Men hvad er det dog for Proletarideer, De i de senere Aar har lagt Dem til? Jeg husker,